Нема ниједног роба који учини грех, а затим узме абдест, клања намаз, и затражи опрост од Аллаха, а да му Он неће опростити

Алија је рекао: "Када бих чуо нешто од Аллаховог Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега, Узвишени би ми дао да од тога имам користи онолико колико би Он хтео. А када би ми неко од асхаба нешто рекао, затражио бих од њега да се закуне. Када се закуне, поверовао бих му. Казао ми је Ебу Бекр, а он је рекао истину, да је чуо Аллаховог Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега,да каже: "Нема ниједног роба који учини грех, а затим узме абдест, клања намаз, и затражи опрост од Аллаха, а да му Он неће опростити.“ Затим је проучио следећи ајет: "И за оне који се, када грех почине или кад се према себи огреше, Аллаха сете и опрост за грехе своје замоле." (Алу Имран, 135.)

[رواه أبو داود والترمذي والنسائي في الكبرى وابن ماجه وأحمد] [صحيح]

Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, нас обавештава да нема ниједног роба који ће починити грех, а потом у потпуности узети абдест, клањати два реката са намером покајања од тог греха, те затражити опрост, а да му га Узвишени неће опростити. Аллахов Посланик, Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, је потом проучио следећи ајет: "И за оне који се, када грех почине или кад се према себи огреше, Аллаха сете и опрост за грехе своје замоле – а ко ће опростити грехе ако не Аллах? – и који свесно у греху не устрају.“ (Алу Имран, 135.)

http://www.sunnah.global/hadeeth/sr/show/65063